

GLOSA

Sindikat kulture in narave Slovenije

Dalmatinova ulica 4, 1000 Ljubljana

glosa@sindikat-zsss.si

<http://www.sindikat-glosa.si/sl/>

Tradicionalno pismo Sindikata Glosa ob slovenskem kulturnem prazniku

'Triptih akuzatorni - deklaratorni - kondemnatorni'

Znova prvič

Žalostni smo, ker je kultura nekaj pozornosti deležna zgolj enkrat letno, ko se (ironično) spominjamo smrti doktorja Franceta Prešerna. Vseeno tudi tokrat izkoriščamo to nišo in pozivamo k reševanju akutnih težav, ki so že kronične.

Urejeno, varno, zdravo in spoštljivo delovno okolje je naša temeljna pravica in vaša dolžnost je, da jo udejanjite.

Odgovorno in kulturno vódite in financirajte inštitucije na področju kulture.

Sanirajte podplačanost strokovnega, tehničnega in organizatorskega kadra. Slabi delovni pogoji že ogrožajo marsikatero ustanovo. Zaradi

Znova drugič

Bitka za doseg naših ciljev in za izboljšanje pravic sindikalnega članstva ter posledično pravic vsega delavstva v javni službi oziroma na celotnem področju varstva narave in bitka za dostojen položaj varstva narave in same narave v družbi ostajata naši glavni zavezi.

Naravovarstvo in naravovarstvenike birokratski mlini dojemajo kot nujno zlo. In tako je tudi s sindikalnimi zahtevami, z vztrajnim bojem z državnim aparatom, ki mu je narava večinoma le za okras.

Zahtevamo, da se varstvo narave obravnava enakovredno s primerljivimi skupinami javnega sektorja ter da se delo

Znova tretjič

Veselili se bomo, ko se bo vlada, skladno s koalicijsko pogodbo, lotila odprave prekarosti v javnem sektorju in nato še v gospodarstvu.

Končajmo diskriminacijo samozaposlenih! Veseli smo, da je vsaj ena politična stranka prepoznala ta pomemben del kulture. Vendar je sramežljivo načéla problem, namesto da bi sledila našemu predlogu celovite ureditve. V Sindikatu Glosa se že poltretje desetletje ukvarjamo s problematiko prekarnega dela, predlagali smo rešitve za njegovo odpravo. Kot prvi korak smo pripravili zakon o samostojnih delavcih v kulturi, vendar se ta že leta medí ali praší v parlamentarnem predalu.

nevarnega zmanjševanja števila zaposlenih in možganskega bega so javni zavodi kadrovske podhranjeni in delavstvo je izčrpano. To terja takojšnje vladne ukrepe, saj javne službe vse težje parirajo (učinkovito odgovarjajo) zasebnemu sektorju. Siromašenje javnega sektorja bo, ob neprimernem odnosu, pripeljalo do njegovega zloma, česar si ne želimo.

Ne nasedajte finančnikom in drugim prikrojevalcem števil. Ne prestopite na temno stran, ki pije in požira javno in dobro in vse, kar sploh še normalno funkcionira.

Odločite se: bo kultura javna dobrina, kakovostna, subvencionirana in dostopna najširši množici; ali zgolj tržna dejavnost s prodajljivo kramo?! Po slednji poti bi se vpisali med preštevilne grobarje naroda.

Spoštovanje dogovorjenega in zavezanega s sindikati mora biti lex legum, zakon vseh zakonov!

Upamo, da bo prihodnja klima takšna, da **ne bo pozornost politike usmerjena v kulturo le en dan, marveč bo tako iz dneva v dan, skozi vse leto in naprej.**

Delavec je vreden svojega plačila! /Lk 10,7 + 1 Tim 5,18/

spoštuje in ustrezno vrednoti.

Oblastniki vseh stopenj in smeri, prebudite se, priznajte brezpogojno veljavo naravi, na vsakem koraku ji izkazujte čast in spoštovanje, ne samo z besedo, marveč s plodovitimi dejanji, da obvarujemo čisto vodo, svež zrak, zdravo okolje, rastline, živali in njihov življenjski prostor – da ohranimo naravo!

Poklonite se naravi s spodobno obravnavo njenih skrbnikov, poskrbite, da se ji bo dobro godilo.

Ker brez nje ni niti vas in ker bi bilo vse drugo velika sramota za državo in ponižujoče za nas, je napočil čas za dokaz, da se je doktor France Prešeren v svoji Glosi, prvi glosi v slovenskem jeziku, motil o nenaravnem in nekulturnem Kranjcu, ki nam osle kaže.

Naravno je biti kulturni in kulturno je ohranjati naravo!

Delavec je vreden svojega plačila!

Pritrditev našim prizadevanjem dajejo smernice Evropske komisije (september 2022) o uporabi konkurenčnega prava EU za kolektivne pogodbe v zvezi z delovnimi pogoji samozaposlenih oseb brez lastnih zaposlenih, ki pojasnjujejo, kdaj se lahko samozaposleni pogajajo o boljših delovnih pogojih, ne da bi kršili pravila EU o konkurenci.

Dopolnjeni Zujik vladni uredbi in ministrski odredbi nalaga ureditev plačevanja dela samozaposlenih v kulturi, s t. i. protidampinško klavzulo. Vendar pa uredba/odredba o določanju minimalnega plačila, po katerih bodo prihodki samozaposlenih odvisni od določenega deleža plače zaposlenih ustvarjalcev v javnih zavodih, ostajata zgolj in samo – uredba/odredba. Sprejmeta ju vlada/minister ter sama določita ceno dela z minimalnimi tarifami.

Mi pa terjamo **kolektivno pogodbo, samozaposleni in drugi samoobremenjeni delavci se imajo pravico pogajati!**

Delavec je vreden svojega plačila!

Uprimo se vsem oblikam izkoriščanja in novodobnega suženjstva (neskončno elastičen delovni čas, ponižujoči honorarji, volonterstvo, ki se je razpaslo zlasti v javnem sektorju, ipd.). Fleksibilizacija »trga dela« in politika nizkih plač nista odločilnega pomena za konkurenčnost, temveč zgolj škodita celotni Evropi. Čeprav nas devetindevetdeset odstotkov ni bogatih in devetindevetdeset odstotkov ni slavnih, smo ravno mi, delavski razred, najbolj ustvarjalni; in čeprav trdo delamo, je plačilo vse nižje.

Dostojno delo za vsakogar, svobodna kulturna ustvarjalnost, pravočasno in pravilno plačilo, poštene, javno dostopne, hitre in kakovostne zdravstvene storitve za vse, ne zgolj petičneže, varna starost, človečanske pravice in osebna digniteta, pravica do različnosti, pravna in socialna država, spoštovanje narodovih korenin, demokratični in kulturni medosebni odnosi, pravica do resnice, srčnost in pogum, premagovanje dvojne morale, sposobnost najprej pometati pred svojim pragom

naj vas spremljajo zdaj in vekomaj.

Člani/ce glavnega odbora

Sindikata Glosa

